

Regió7

CONSELL ASSESSOR: Gonçal Mazcuñán i Boix, Valentí Martínez i Espinosa, Jaume Torras i Rodergas, Pere Fons i Vilardell, Àngels Freixanet i Picañol, Antoni Dalmau i Ribalta, Josep Maria Descals i Vilarnau, Albert Rumbo i Soler, Ramon Segué i Coromines, Jordi Vilaseca i Bruguera, Aitor Moll i Sarasola, Ainhoa Moll i Sarasola, Marc Marcé i Casaponsa.
EDITA: EDICIONS INTERCOMARCALS (EISA)
Administradors: Fèlix Noguera i Carrillo i José Manuel Atiénzar Núñez

EDITORIAL

LA MEDITERRÀNIA MUDA DE PELL

El 2014 serà un any de canvis a la Mediterrània. La primera reunió del Patronat de la Fundació Fira Mediterrània, l'òrgan polític del certamen, es va resoldre a final d'aquesta setmana amb la decisió de fer canvis «estructurals, organitzatius i de programació». En definitiva, el que s'espera un gir que si no és de 360 graus sigui de 180. A banda del trasllat de dates de la fira, segurament l'aspecte menys discutible (ara es farà el segon cap de setmana d'octubre), la Mediterrània vol centrar el gros de la seva programació en dos aspectes: la cultura popular i les músiques del món. El primer se suposa que és la base del certamen (actualitzada, modernitzada o reinventada) i el segon és el gènere artístic que ha dominat al llarg de les setze convocatòries. En el rerefons d'uns canvis que encara s'han d'explicar bé, també per part del director artístic del certamen, David Ibáñez, renovat per tres anys per poder implantar la reorientació, hi ha, evidentment, un argument econòmic que implica la resta de mercats d'espectacles del país i un argument polític per encabir el pes de tot el sector d'entitats de cultura popular. Sinó, no s'entén el perquè repensar un certamen que ha lluitat credencials d'eficiència amb un model que ha potenciat tots els aspectes relacionats amb la llotja per, precisament, convertir-se en un gran mercat d'espectacles. Tot és milloable i el llast econòmic d'una fira subvencionada en un 60 % per les administracions públiques té un preu. Decidir que la Mediterrània sigui específicament un mercat de compra-venda de música tradicional és una opció que no s'havia pres perquè, precisament, l'arrel tradicional es troba en tots els gèneres artístics. Ara, els arguments polítics determinen que, així, no s'interfereix en altres mercats com Tàrrrega (teatre), Reus (circ) o Igualada (públic familiar). És una alternativa. El que s'ha d'explicar molt millor és el paper que jugarà la cultura popular si, pel que sembla, no entra de ple al mercat. El debat està servit i acaba de començar.

Regió7 expressa les seves pròpies opinions únicament a l'Editorial i respecta, com a publicació oberta i plural, la dels seus articulistes i clients publicitaris.

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ, DISTRIBUCIÓ I PUBLICITAT
carrer Sant Antoni Maria Claret, 32. 08243. Manresa

TELÈFON 93 877 22 33 | FAX 93 874 03 52 | FAX DE PUBLICITAT 93 874 16 12 | ADREÇA ELECTRÒNICA regio7@regio7.cat

BERGA: Font del Ros, 1. 08600. Telèfon: 93 822 12 19. Fax: 93 822 03 99.
SOLSONA: Pujada del Seminari s/n - Edifici Seminari, despatx 8. 25280. Telèfon: 973 48 30 08. Fax: 973 48 24 93.
IGUALADA: Els Esquiladors 23, baixos 08700. Telèfon: 93 803 07 55.
<http://www.regio7.cat>

PROHIBIDA TOTA REPRODUCCIÓ ALS EFECTES DE L'ARTICLE 32.1, PARÀGRAF SEGON DE LA LPI. Aquesta publicació no pot ser reproduïda ni totalment ni parcialment, ni transmesa per cap tipus de mitjà, sense el permís per escrit de la direcció.

Imprimeix: Impressions Intercomarcals SA.
Dipòsits legals: Edició Manresa, B-44983-78.
ISSN: 1137-5655.

Difusió controlada per

Director: Marc Marcé i Casaponsa.

Director adjunt: Xavier Domènech i Sala.

Caps d'àrea: Enric Badia (Societat), Salvador Redó (Fotografia), Carles Blaya (Economia i Arreu) i Francesc Galindo (Manresa).

Caps de secció: David Bricollé (Bages), Xavier Prunés (Esports), Susana Paz (Cultures).

Gerent i Director comercial: Fèlix Noguera i Carrillo. **Cap d'àrea d'administració i distribució:** Sandra Espinal.

Cap de secció: Teresa Boladeras (Administració i finances).

Opinió

TERÀPIA DE XOC PER MANEL PUYAL

LA MEITAT DELS JOVES ACCEPTARIA QUALSEVOL OCUPACIÓ I EN QUALSEVOL LLOC

A TORT I A DRET

Xavier Domènech

PERIODISTA ▶ xdomenech@regio7.cat

CALIDESA A LA MEDITERRÀNIA

Un diu «Mediterrània» i pensa en llargues hores de sol, roba lleugera i frescos enciams acabats de collir de l'hort. No pensa en anoracs i abrics pesants, gorres de llana tapant les orelles, mitjons gruixuts, nits inacabables i bols de sopa calenta per revifar-se.

Hi ha decisions que quan es prenen un es pregunta per què no s'han fet abans. És el cas d'avançar un mes la celebració de la Fira Mediterrània, la trobada d'espectacles d'arrel tradicional que s'ha vingut fent a Manresa a principis de novembre i que a partir de la tardor que ve s'avança fins a principis d'octubre. Entre les dues dates no hi ha només quatre setmanes de diferència, sinó gairebé una hora i tres quarts de llum solar a la tarda, perquè entremig s'esdevé el canvi d'hora oficial. En les dates ara anunciades el sol es podrà a un quart i cinc de vuit del vespre, mentre que en les dates anteriors ho feia poc després de dos quarts i mig de sis de la tarda. La diferència és substancial. Si a tres quarts de sis ja és fosc, alguns espectacles veuen limitades les seves possibilitats d'exhibir-se. En canvi, si a les set encara es veu la llum del sol acarant la part alta

de les façanes, les oportunitats són superiors. Però, a més a més, hi ha el factor de la temperatura. D'octubre a novembre, la temperatura mitjana a Manresa baixa sis graus. I el mateix li passa a la temperatura màxima. Sis graus pot ser la diferència entre sentir-se confortable caminant pel carrer o tenir tot el dia sensació de fred. La tradició deia que per Tots Sants es treien els abrics dels armaris. «Per Tots Sants, capes i mocadors grans». Mocadors d'arbrigar, tot i que també poden ser de mocar, perquè amb el fred arriben els constipats. Fer una fira després de Tots Sants és apostar pel fred i la foscor, i encara que el caliu de la cultura popular i les músiques del món sigui capaç d'esclafar i il·luminar qualsevol

situació, si els hi posem sis graus i cent minuts de llum natural més fàcil segur que encara escalfen i encara brillen més.

I una altra cosa: el nom. Certament, que Mediterrània és una denominació més fàcil de dir, d'escriure i de memoritzar que «Fira d'espectacles d'arrel tradicional», però al mateix temps obliga a una certa coherència amb l'imaginari associat al nom de la mar que banya les nostres costes. Un diu «mediterrània» i pensa en llargues hores de sol, roba lleugera i frescos enciams acabats de collir de l'hort. No pensa en anoracs i abrics pesants, gorres de llana tapant les orelles, mitjons gruixuts, nits inacabables i bols de sopa calenta per revifar-se. No és que l'octubre sigui el juliol — l'asolellada tampoc no convida a treballar — però a principi de mes s'hi està prou bé, el cos se sent còmode i segur que aquest benestar repercuteix en les contractacions.

En les dates triades el cos se sent còmode, i segur que aquest benestar repercuteix en les contractacions de la fira